

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ת"א 4951-08-07 דיאליט בעמ ואח' נ' הרר ואח'

בפני כבוד השופט בנימין ארנון

התובעת:

דיאליט בע"מ

מרח' החורטים 6, א.ת. חולון 5881003
על ידי צבי פורת, מנהל כללי
טל': 03-5595191; פקס: 03-5595139

נגד

הנתבעים:

1. אברהם משה הרר

2. נעמי הרר

ע"י ב"כ עוה"ד עלא דיאב ו/או אורטל פאר
ממשרד חגי', בוכניק, ויינשטיין ושות', משרד עורכי דין
מרח' הארבעה 30, מגדלי הארבעה – המגדל הדרומי,
קומה 33, תל אביב
טל': 03-6081733; פקס: 03-6081732

פסק דין משלים

א. מבוא

1. ביום 31.7.2016 ניתן פסק דין על ידי מותב זה בשלוש תביעות עיקריות שהגישה התובעת, דיאליט בע"מ (להלן: "דיאליט") ו/או "התובעת") כנגד הנתבע, מר אברהם הרר (להלן: "הרר" ו/או "הנתבע") וכנגד נתבעים אחרים, וכן בשלוש תביעות-שכנגד שהגיש הרר כנגד דיאליט (ת"א 4951-08-07 – להלן: "התביעה הראשונה"; ת"א 2081-08-07 – להלן: "התביעה השנייה"; וכן ת"א 32621-11-11 – להלן: "התביעה השלישית") (להלן: "פסק הדין הראשון").
2. במסגרת פסק הדין הראשון נדחו התביעה הראשונה ועיקרה של התביעה השנייה, למעט טענת התובעת ביחס ל"מכונות הישנות", כהגדרתן בפסק הדין הראשון, אשר בקשר אליהן נקבע כי על הרר להמציא לדיאליט חשבונות. כן נדחתה במלואה התביעה השלישית שהגישה דיאליט. נוסף על כך, בית המשפט דחה את כל התביעות שכנגד שהוגשו על ידי הרר, כל זאת - מנימוקים שפורטו בהרחבה בפסק הדין הראשון. על פסק הדין הראשון שניתן בשלוש

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ת"א 4951-08-07 דיאליט בעמ ואח' נ' הרר ואח'

1 התביעות העיקריות - הגישה דיאליט ערעור לבית המשפט העליון שנידון וניתן בו פסק דין
2 במסגרת ע"א 8191/16 (להלן: "פסק הדין בערעור").

3
4 3. פסק הדין בערעור ניתן ביום 17.6.2019. בפסק דין זה נקבע פה אחד כי דין ערעורה של דיאליט
5 בקשר לתביעה השניה והשלישית – להידחות. כך נדחו פה אחד טענות דיאליט בערעור שהוגש
6 על ידה לגבי התביעה הראשונה בעניין "הסכם המכונות". עם זאת, בהתייחס לתביעה
7 הראשונה, נקבע ברוב דעות (כב' המשנה לנשיאה ח' מלצר; וכב' השופט נ' סולברג; כנגד
8 דעתו החולקת של כב' הש' ד' מינץ) כי יש לקבל את ערעורה של דיאליט באופן חלקי, כך
9 "שהערעור בכל הנוגע לתביעה הראשונה בעניין הסכם ההפצה יתקבל, באופן שהדיון בה
10 יוחזר לבית המשפט המחוזי כדי שיערוך בירור משלים ויבחן את סוגיית הפיצויים לגופה".

11
12 4. בהחלטתי מיום 23.6.2019 נקבעו לצדדים מועדים להגשת סיכומים משלימים ורשימה
13 מרכזת של הפניות לראיות ולאסמכתאות שהוגשו לבית המשפט לפני שניתן פסק הדין
14 הראשון. בהחלטה זו הובהר, בין היתר, כי: "הגשת הסיכומים המשלימים אין בה כדי
15 לאפשר למי מהצדדים עריכת "מקצה שיפורים". לפיכך, הנני מורה בזאת כי הסיכומים
16 המשלימים יעסקו בהבהרה ובהשלמה של טיעונים שנטענו במסגרת הסיכומים שכבר
17 הוגשו לערכאה זו טרם מתן פסק הדין מיום 31.7.2016 בתביעה ת.א. 4951-08-07... (סעיף
18 4(ד) להחלטה מיום 23.6.2019).

19
20 5. פסק דין משלים זה ניתן לאחר שהוגשו סיכומים משלימים מטעם הצדדים.

ב. רקע עובדתי

21
22
23 6. מאחר שהרקע העובדתי לתביעות שהוגשו על ידי דיאליט פורט בהרחבה בפסק הדין הראשון
24 וכן בפסק הדין בערעור, אציג להלן הרקע העובדתי הרלוונטי לפסק דין משלים זה, ובכלל זה
25 את קביעותיו של בית המשפט העליון בפסק הדין בערעור הרלוונטיות להסכם ההפצה שנידון
26 בתביעה הראשונה.

27
28 7. כזכור, במסגרת התביעה הראשונה טענה דיאליט כי הרר גרם להפרת שני הסכמים שנחתמו
29 בינה לבין חברה הודית בשם Sahajanaad Laser Technology (להלן: "סהג'ננד"): הסכם
30 ההפצה והסכם המכונות. מאחר שערעורה של דיאליט באשר להסכם המכונות נדחה פה אחד
31 לא קיים עוד צורך לדון בכך במסגרת פסק דין משלים זה.
32

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ת"א 4951-08-07 דיאליט בעמ ואח' נ' הרר ואח'

8. ההסכם הראשון שנחתם ביום **15.10.1997** בין דיאליט לסהג'ננד היה הסכם הפצה (לעיל, ולהלן: **"הסכם ההפצה"**) והוא הרלוונטי להליך משלים זה. בסעיף 23 בהסכם ההפצה התחייבה סהג'ננד להימנע מעיסוק או מעורבות, במישרין או בעקיפין, בהודו או מחוצה לה, במכירה, שיווק או פעילות שיש בה משום תחרות עם מוצריה של דיאליט או בדיאליט עצמה, למשך תקופת החוזה ולמשך שלוש השנים שלאחריה (להלן: **"תניית איסור התחרות"**).
9. דיאליט טענה במסגרת התביעה הראשונה כי החל משנת 1999 נקשרו עסקאות בין הרר לבין סהג'ננד למכירת מכונות ליטוש יהלומים אוטומטיות ולמכירת חלקי חילוף למכונות אלה. לגירסת דיאליט עסקאות אלה מהוות הפרה של תניית איסור התחרות שבהסכם ההפצה. בטיעוניה ציינה דיאליט את העובדה שבקיץ 1999 הרר הזמין מחברת **פרוטק עיבוד שבבי בע"מ** (להלן: **"פרוטק"**) חלפים ומכלולים עבור **200 מכונות** אותן הוא כינה **"Final Polishing"** (להלן: **"מכונות ה-FP"**). יצוין כי פרוטק נמצאה אז בבעלותו של מר עמי מסילתי (להלן: **"מסילתי"**) אשר עבד בעבר בדיאליט, ופוטר מעבודתו אצלה בדצמבר 1998. מר מסילתי העיד במהלך הברור של התביעה הראשונה.
10. לשיטתה של דיאליט, הרר גרם להפרת תניית איסור התחרות שבהסכם ההפצה על ידי סהג'ננד כאשר התקשר עם סהג'ננד בעסקאות למכירת מכונות ה-FP, תוך שהוא היה מודע להתחייבותיה של סהג'ננד במסגרת הסכם ההפצה, ובכלל זה גם להתחייבותיה על פי תניית איסור התחרות. לפיכך, טוענת דיאליט כי הרר ביצע כלפיה עוולה של גרם הפרת חוזה לפי **סעיף 62 בפקודת הנזיקין [נוסח חדש]** (להלן: **"פקודת הנזיקין"**).
11. **כב' השופט ד' מינץ** קבע בפסק דינו כי דיאליט לא הצליחה להוכיח כי סהג'ננד הפרה את תניית איסור התחרות במהלך שנת 1999. בהקשר זה צוין על ידו כי אומנם יתכן שהרר ייצר חלקי מכונות אצל מסילתי החל מחודש יולי 1999, אך **"אין בכך כל אמירה לגבי כמות המכונות או החלקים שיוצרו, ואף לא עבור מי יוצרו... אין בכך כדי להוכיח כי המכונות אכן יוצרו עבור סהג'ננד"** (ס' 49 בפסק הדין של כב' השי' ד' מינץ). בנוסף לכך קבע כב' השופט מינץ כי גם ניסיונותיה של דיאליט להוכיח באמצעות עדים אחרים כי הרר מכר לסהג'ננד מכונות או חלקי מכונות במהלך שנת 1999 כשלו מאחר שעדויותיהם של עדים אלו לא לימדו על עיתוי מכירת המכונות לסהג'ננד על ידי הרר. לפיכך נקבע בפסק הדין בערעור כי: **"אם כן, בצדק קבע בית המשפט המחוזי כי לא הוכח שנמכרו 200 מכונות במהלך שנת 1999, וממילא לא הוכח כי הופרה תניית איסור התחרות על ידי מכירה זו"** (ס' 53 בפסק הדין של כב' השי' ד' מינץ).

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ת"א 4951-08-07 דיאליט בעמ ואח' נ' הרר ואח'

12. כב' המשנה לנשיאה השופט ח' מלצר הסכים בפסק דינו עם קביעתו של כב' הש' ד' מינץ
לפיה דיאליט לא הוכיחה במידה מספקת כי סג'הננד הפרה את תניית איסור התחרות במהלך
שנת 1999. עם זאת, נקבע בפסק דינו כי "דיאליט הצליחה להראות כי סהג'ננד הפרה את
תניית אי-התחרות כאשר רכשה מהרר מכוונות וחלקי חילוף בין השנים: 2000-2001. רכישות
אלה, שדומה כי קיומן איננו שנוי במחלוקת בין הצדדים, מהווה פעילות המתחרה בעסקיה
של דיאליט... ומשכך – הן מהוות הפרה של תניית אי-התחרות" (ס' 9 בפסק דינו של כב'
המשנה לנשיאה השופט ח' מלצר) (ההדגשות אינן במקור – ב.א.).

13. כב' המשנה לנשיאה השופט ח' מלצר קבע, בין היתר, כי ממכתבה של דיאליט להרר מתאריך
31.1.2000 בגדרו הופיעה התייחסות לתניית איסור-התחרות ולעובדה כי הרכישות של
סהג'ננד מהרר מהוות הפרה של תניה זו, ניתן ללמוד על ידיעה ממשית, או למצער על קיומו
של יסוד סביר אשר די בו כדי לבסס חשד אצל הרר לכך שהמכירות של מכוונות ה-FP על ידו
לסהג'ננד יגרמו לסהג'ננד להפר את תניית איסור התחרות הכלולה בהסכם ההפצה שנחתם
בין דיאליט לסהג'ננד. לשיטתו של כב' המשנה לנשיאה, כב' השופט מלצר, די בכך כדי לייחס
להרר ידיעה קונסטרוקטיבית לכך שפעולותיו יגרמו לסהג'ננד להפר את הסכם ההפצה בכל
הקשור לתניית אי התחרות (ס' 10 בפסק דינו של כב' המשנה לנשיאה).

14. בסיום פסק דינו קבע כב' המשנה לנשיאה כדלקמן: "אני סבור כי דיאליט הוכיחה פה במידה
מספקת את היסודות הנדרשים להתקיימות עוולת גרם הפרת חוזה בהתאם לסעיף 62
לפקודת הנזיקין, וזאת בכל הנוגע להפרות תניית אי-התחרות בין השנים 2000-2001.
משכך, אם תישמע דעתי, נקבל את הערעור ביחס ל-ת"א 4951-08-07 בחלקו, באופן שהדין
במכלול זה יוחזר לבית המשפט המחוזי כדי שיערוך בירור משלים ויבחן את סוגיית
הפיצויים בעבור עוולה זו לגופה, סוגיה שטרם ניתן לה מענה" (שם, בסעיף 15).

15. כב' הש' נ' סולברג הצטרף בפסק דינו לעיקר קביעותיו של כב' המשנה לנשיאה וציין כי:
"לעמדתי, העסקאות שנרקמו בין אברהם הרר לבין חברת Sahajanand Laser Technology (להלן: סהג'ננד), החל מחודש מאי 2000, מגבשות עוולה של גרם הפרת חוזה
שלא כדין, לפי סעיף 62(א) לפקודת הנזיקין [נוסח חדש]" (ההדגשות אינן במקור – ב.א.) (ס'
1 לפסק דינו של כב' הש' נ' סולברג). לפיכך נקבע כי: "...נכון יהיה להחזיר את הדיון לבית
המשפט המחוזי על מנת שיערוך בירור משלים, ויבחן את סוגיית הפיצויים בקשר עם עוולה
זו..." (שם, בסעיף 14).

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ת"א 4951-08-07 דיאליט בעמ ואח' נ' הרר ואח'

ג. טענות הצדדים

א. טענות התובעת (דיאליט)

16. התובעת טוענת כי בין השנים 2000-2001 התרחשו לפחות ארבעה אירועים המהווים גרם

הפרה של סעיף 23 בהסכם ההפצה, וכי הובאו ראיות להתקיימותם:

א. אירוע של גרם הפרה של הסכם ההפצה על סמך חשבונית שהוציא הרר לסהגיננד ביום

12.5.2000 על סך \$42,500 (חשבונית מס' 148), ולפי שער המרה של 4.157 ₪ = \$1 על סך

נומינלי של 176,755 ₪. שיערוך הסך הנומינלי ליום 17.6.2019 על פי מכפיל של 2.2 מביא,

לטענת דיאליט, לסך של 388,862 ₪ (להלן: "האירוע הראשון") ;

ב. אירוע של גרם הפרה של הסכם ההפצה על סמך חשבונית שהוציא הרר לסהגיננד ביום

13.8.2000 על סך \$8,080 (חשבונית מס' 154), ולפי שער המרה של 4.041 ₪ = \$1 סך זה

משוערך לסך של 71,833 ₪ (להלן: "האירוע השני") ;

ג. אירוע של גרם הפרה של הסכם ההפצה על סמך חשבונית שהוציא הרר לסהגיננד ביום

13.4.2001 על סך \$8,234 (חשבונית מס' 174), ולפי שער המרה של 4.175 ₪ = \$1 סך זה

משוערך לסך של 76,456 ₪ (להלן: "האירוע השלישי") ; וכן

ד. אירוע/אירועי הפרה בלתי מכומתים החל מחודש ינואר 2000 ועד לסוף שנת 2001, שלא

נדונו עד כה, אך בפני בית המשפט קיימים, לשיטת התובעת, נתונים וכלי הערכה שמהם

ניתן להסיק כי נגרם נזק רכושי לדיאליט, ובהתאם לכך לשום את הנזק שנגרם לדיאליט

(להלן: "האירועים הבלתי מכומתים").

17. עיקר סיכומיה של דיאליט עסקו באירועים הבלתי מכומתים. לשיטתה, קיימות ראיות

למכירת מכונות ה-FP על ידי הרר לסהגיננד החל מחודש ינואר 2000, על סמך מלאי שהוכן

בקיץ 1999, בסכום שאיננו ידוע לפי שעה. לטענתה של דיאליט, סכום זה עתיד להתברר כאשר

בית משפט זה ייעתר לתביעתה ויוציא צו למתן חשבונות כנגד הרר. לטענת דיאליט, הראיות

שיפורטו להלן אשר כבר הוצגו בפני בית משפט זה לפני מתן פסק הדין הראשון מחזקות

טענתה זו:

א. לטענת דיאליט מר הרר הודה בחקירתו כי "המכונות הראשונות יצאו באמצע ינואר 2000.

גם רואי החשבון אישרו זאת במסמכים" (עמ' 1142, ש' 21-19 לפרו'). כן הודה מר הרר כי

"הייצור של כל החלקים היה בשנת 1999 אצל מסילתי" (עמ' 1132, ש' 1 לפרו'). מר הרר

נשאל בחקירתו "האם בשנת 99 כבר ביצעת מכירה של מכונות ליטוש מתוצרתך לשוק

ההודי בכלל ולסהגיננד בפרט?" והשיב כי: "עד שלא הכנתי את המלאי פיזית לא הצעתי

לאף אחד שום מכונה, וזה קרה באמצע ינואר 2000" (עמ' 1142, ש' 26-23 לפרו').

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ת"א 4951-08-07 דיאליט בעמ ואח' נ' הרר ואח'

1 התובעת מוסיפה וטוענת כי מעדותו זו של הרר ניתן ללמוד כי מכירה ראשונה של מכונות
2 FP לסהגי'ננד התבצעה בינואר 2000 :

3 "ש...זה נכון שאתה יוצר קשר עם הסוכן לשעבר של דיאליט ומשווק לו את הסחורות
4 והמוצרים האלה שאתה מייצר? הכוונה לסהגי'ננד.

5 ת. כמו שאמרתי, מעולם לא פניתי לסהגי'ננד והמכונות הראשונות למכירה היו רק בינואר
6 2000 והיוזמה של סהגי'ננד לפנות אלי הייתה שלו ולא שלי אליו..." (עמ' 1205, ש' 3-7
7 לפרו').

8 בהקשר זה, מדגישה דיאליט כי לפי האמור בפסק הדין בערעור אין נפקות לשאלה האם
9 מר הרר הוא זה שפנה לסהגי'ננד, או שמא סהגי'ננד הייתה זו שפנתה להרר, לשם קשירת
10 העסקאות שביניהם שכן נתון עובדתי זה לא נדרש לצורך הכרעה בתביעת דיאליט כנגד
11 הרר בגין ביצוע עוולה נזיקית של גרם הפרת חוזה.

12
13 ב. דיאליט מצביעה בסיכומיה המשלימים על סתירה הקיימת, לשיטתה, בעדותו של הרר,
14 כאשר מחד גיסא הרר הודה לכאורה בכך שהמכירות הראשונות לסהגי'ננד נעשו בחודש
15 ינואר 2000, ומאידך גיסא, בהמשך חקירתו, העיד מר הרר כי: "המכירה הראשונה שלי
16 לסהגי'ננד הייתה במאי 2000 כמצוין בחשבונית 148" (עמ' 1129, ש' 14-15 לפרו'). לטענת
17 דיאליט נוכח סתירה זו אין ליתן אמון בעדותו של מר הרר. יתרה מזו: לטענת דיאליט
18 מעדותו של מר הרר עולה כי בין מר הרר לבין סהגי'ננד נרקמה עסקה במהלך שנת 2000
19 אשר לא הוצאה לגביה חשבונית מס. לשיטת התובעת, ככל שהרר יחוייב להמציא לעיונה
20 דו"ח רווח והפסד של עסקו לשנת 2000 אשר יכלול את נתוני מלאי הפתיחה ומלאי הסגירה
21 של מכונות ה-FP לשנת 2000 ניתן יהיה ללמוד על היקף המכירות לסהגי'ננד ע"י הרר של
22 מכונות ה-FP מתוצרת הרר החל מחודש ינואר שבשנת 2000.

23 ג. התובעת מצביעה על כך שהרר הודה בעדותו כי הוא נהג להתנהל בעסקיו ללא מסמכים,
24 ללא קבלות וללא מסמכים חשבונאיים. לפיכך, גורסת דיאליט כי מתחזק החשד לכך
25 שבוצעו בין מר הרר לבין סהגי'ננד עסקאות אשר לא הוצאו לגביהן חשבוניות מס ע"י הרר
26 – הן האירועים הבלתי מכומתים הנטענים. בהקשר זה מציינת דיאליט כי על פי חוות
27 הדעת מיום 11.12.2008 של רואה החשבון של הרר, רו"ח חייט, עמד מחזור עסקיו של הרר
28 בשנת 1999 על סך של כ-600,000 ₪. לפיכך מצופה היה כי הרר ינהל מערכת חשבונות
29 שתכלול לפחות ספר תקבולים ותשלומים, ספר הזמנות, שוברי קבלה, תעודות משלוח,
30 ובמיוחד – רשימת מלאי פתיחה ורשימת מלאי סגירה לשנת 2000 של מכונות ה-FP.
31 לטענת דיאליט, הרר נמנע מלהראות מסמכים כלשהם מבין המסמכים האלה, ולכן,
32 לשיטתה, "ספק גדול מאוד אם יכול לעשות כן..." (ס' 19 לסיכומים המשלימים מטעם
33 התובעת).

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ת"א 4951-08-07 דיאליט בעמ ואח' נ' הרר ואח'

- 1 ד. דיאליט טוענת כי כאשר הרר הודה בעדותו כי מכירת חלקי החילוף לסהגיננד שבוצעה
2 במסגרת האירוע השלישי בשנת 2001 הייתה "עבור תיקון המכונות שלו" (עמ' 1143, ש' 3
3 לפרו') – הוא התכוון למכונות שנרכשו על ידי סהגיננד מהרר בינואר 2000.
- 4 דיאליט מציינת כי על פי ההלכה הפסוקה היא איננה נדרשת להוכיח את הנזק הממשי שנגרם
5 לה אלא מוטל עליה לספק לבית המשפט נתונים על אפשרות גרימתו של נזק זה, אשר
6 באמצעותם ניתן יהיה לבצע הערכה של שיעור הנזק הזה. לפיכך, טוענת דיאליט כי בנוסף
7 לפיצויים להם היא זכאית לקבל מהרר בגין ביצוע עוולה של גרם הפרת החוזה כלפיה על ידי
8 הרר היא זכאית לקבל גם סעד של צו למתן חשבונות "שבן יורה ביהמ"ש להרר להגיש
9 חשבונות על מעשי העוולה שלו. בנסיבות אלה יתגלו במדויק מעשי ההפרה של סהגיננד של
10 סעיף 23 וסעיף 5 בנוגע לעסקאות שהחלו בינואר 2000 " (ס' 25 לסיכומי דיאליט).
11
- 12 19. דיאליט מוסיפה וטוענת כי במקרים שבהם המעוול לא מקיים את הצו למתן חשבונות על בית
13 המשפט לפסוק פיצוי לפי אומד דעתו, אשר לרוב יעמוד על 50% מסכום התביעה. במקרה
14 הנוכחי, דיאליט העמידה את סכום תביעתה על סך של 4,313,000 ₪ המשוערך על ידה
15 ומסתכם, לטענתה, כיום בסך של 9,488,600 ₪.
16
- 17 20. הצו למתן חשבונות אשר לקבלתו עותרת דיאליט מתייחס לאירועים נטענים של גרם הפרת
18 חוזה החל מחודש ינואר 2000 ועד לסוף שנת 2001. דיאליט טוענת כי היא זכאית לקבל מהרר
19 הנתונים הבאים:
20 (1) דו"ח מערכת חשבונות מאומת, לרבות דו"ח רווח והפסד, הכולל נתוני מלאי הפתיחה
21 ומלאי הסגירה לשנת 2000, אשר יהיה כפוף לבדיקת אנשי מקצוע מטעמה של דיאליט;
22 (2) דו"ח לגבי כל העסקאות שהתקיימו בין הרר לבין סהגיננד מינואר 2000 ועד סוף שנת 2001
23 למעט שלושת האירועים הנזכרים לעיל;
24 (3) דו"ח לגבי העסקאות שנתקיימו בין הרר לבין סהגיננד מינואר 2000 ועד סוף שנת 2001,
25 למעט שלושת האירועים שנזכרו לעיל, וכולל עסקאות שראשיתן עוד בשנת 1999 והסתיימו
26 בשנת 2000 או בשנת 2001;
27 (4) מספר מכונות ה-FP או חלקיהן אשר הוזמנו על ידי הרר אצל מסילתי או אחרים בשנת
28 1999, או במועד מאוחר יותר, ונמכרו לסהגיננד החל מחודש ינואר 2000;
29 (5) מספר מכונות ה-FP שיוצרו על ידי מסילתי או אחרים בשנת 1999 ו/או במועד מאוחר
30 יותר ונמכרו לסהגיננד החל מחודש ינואר 2000;
31 (6) מספר מכונות ה-FP שנמסרו לידי הרר על ידי מסילתי ו/או אחרים בשנת 1999 ו/או בשנים
32 2000-2001 ונמכרו לסהגיננד החל מחודש ינואר 2000;

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ת"א 4951-08-07 דיאליט בעמ ואח' נ' הרר ואח'

(7) המועדים המדויקים של ההזמנות, הייצור והמסירה לידי הרר של מכונות ה-FP ו/או חלקיהן שיוצרו אצל מסילתי או אחרים בשנים 1999, 2000 ו-2001 ונמכרו לסהגיננד החל מחודש ינואר 2000 ;
(8) התמורה ששולמה על ידי הרר למסילתי או לאחרים בגין ייצור מכונות ה-FP ו/או חלקיהן שנמכרו לסהגיננד החל מחודש ינואר 2000, ומועדי התשלום המדויקים בשנת 1999 או בשנים 2000-2001 ;
(9) שמותיהם ומעניהם המדויקים של לקוחות הרר אליהם שווקו מכונות ה-FP ו/או חלקיהן בשנים 2000-2001 ונמכרו לסהגיננד החל מחודש ינואר 2000 ; וכן
(10) התמורה שקיבל הרר מכל אחד מלקוחותיו בשנים 2000-2001 בגין מכירתן של מכונות ה-FP ו/או חלקיהן לסהגיננד החל מחודש ינואר 2000.

ב. טענות הנתבע (הרר)

21. הרר טוען כי בניגוד לטענת דיאליט, סכום הפדיון המצטבר מכל החשבוניות הנוגעות לשלושת האירועים המכומתים עומד על סך של **\$50,600 בלבד**, וזאת מאחר שבחשבונית מס' 174 צוין במפורש כי לא נגבה כלל תשלום בגינה שכן מדובר בהחלפת חלקי מכונות פגומים.

22. הרר מוסיף וטוען כי דיאליט כשלה בהוכחת טענתה לפיה ההכנסות של הרר ממכירת מכונות ה-FP הן למעשה סכומי הנזק שנגרם לה ע"י הרר. לטענתו של הרר על מנת להצליח בתביעתה לקבלת פיצויים היה על דיאליט להוכיח כי נגרם לה נזק, וכי אלמלא הנזק שנגרם לה, לטענתה, על ידי הרר היא הייתה זוכה בהכרח בהכנסות אלה. הרר טוען כי לשם הוכחת טענתה לפיה התנהלותו היא זו שגרמה לדיאליט אובדן רווחים היה מוטל על דיאליט להוכיח את עצם אובדן הרווח, וכן את שיעורו. לצורך זה נדרשה דיאליט להוכיח את עלויות הייצור, השיווק והשינוע של מכונות ליטוש היהלומים מתוצרתה, ולהפחית עלויות אלה ממחיר המכירה של המכונות מתוצרתה. במובן זה, חשבוניות המס שהוצאו ע"י הרר בגין שלוש המכירות שפורטו בהן משקפות את היקף ההכנסות של הרר ממכירתן של המכונות הנזכרות בהן, אך לא את שיעור הרווח שלו, ובוודאי שאף לא את נזקה של דיאליט.

23. הרר מוסיף וטוען כי הרווח שצמח לו מייצור ומכירה של כל מכונת FP מסתכם בסכום של **\$1,200 לפני תשלום מיסים**. מאחר שבהתאם לדו"ח רואה החשבון שהוגש על ידי הרר לבית המשפט נמכרו על ידו בפועל בסך הכל 14 מכונות FP, הרי שהרווח שצמח להרר לפני תשלום מיסים הסתכם בסכום של **\$16,800 בלבד**.

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ת"א 4951-08-07 דיאליט בעמ ואח' נ' הרר ואח'

24. הרר טוען כי כבר במסגרת ההליך העיקרי זנחה דיאליט את טענתה בדבר נזק שנגרם לה כתוצאה מהפרת תניית איסור התחרות שבהסכם ההפצה, ואת זכותה לקבלת פיצוי בגין כך. הרר מוסיף וטוען כי לדיאליט לא נגרם שום נזק כתוצאה מהפרת תניית איסור התחרות, ואף לא כתוצאה מביטולו של הסכם ההפצה עם סהג'ננד. חיזוק לטענה זו מוצא הרר בעדותו של מנכ"ל התובעת, מר צבי פורת (להלן: "פורת") בגדרה הודה מר פורת כי לאחר סיום ההתקשרות של דיאליט עם סהג'ננד, המכירות של דיאליט בהודו נסקו, ודיאליט מכרה מכונות ליטוש מיהלומים מתוצרתה בסכומים שהצטברו למיליוני דולרים (עמ' 232, ש' 3-8 לפרו'). הרר מסתמך גם על עדותו של מר עקיבא כספי (להלן: "כספי"), אשר עבד בדיאליט בין השנים 1997-2003, לפיה: "דיאליט ניסתה לשווק את מכונות הליטוש האוטומטיות שלהן משנת 97' בהודו, ופריצת הדרך הייתה לאחר כחמש או שש שנים. כחמש או שש שנים מכרנו מכונות בודדות בהודו, ורק לאחר מאמצים רבים, חמש שנים בערך, הצלחנו להתחיל למכור..." (עמ' 89, ש' 20-23 לפרו').

25. באשר לאירועים הבלתי מכומתים טוען הרר כי דיאליט מבקשת "להגניב בסיכומיה טענות שנדונו ונדחו במפורש הן על ידי בית משפט זה, זה והן על ידי בית המשפט העליון." בהקשר זה טוען הרר כי בית המשפט העליון התייחס בפסק דינו לאירועי גרם הפרה של חוזה ההפצה החל מחודש מאי 2000 ולשלושת האירועים שנזכרו לעיל, אשר התרחשותם אינה שנויה במחלוקת בין הצדדים. יתרה מזו: בית המשפט העליון דחה במפורש טענת דיאליט לביצוע עוולה של גרם הפרת חוזה כלפיה בהתבסס, כביכול, על המלאי שיוצר עבור הרר בשנת 1999. בהקשר זה מפנה הרר לאמור בפסק דינו של כב' השופט ד' מינץ (פס' 54-48), לפס' 9 בפסק דינו של כב' המשנה לנשיאה ח' מלצר ולפס' 1 ו-3 וכן בפסק דינו של כב' הש' נ' סולברג. הרר מוסיף וטוען כי דעת הרוב ביססה פסיקתה ביחס ליסוד "הידיעה" על מכתב האזהרה ששלחה דיאליט להרר ביום 31.1.2000. מכאן ברי שגרם הפרת החוזה יכול היה להתגבש רק החל ממועד זה, אך לא יכול היה לחול רטרואקטיבית לפני תאריך זה.

ג. תשובת דיאליט (התובעת)

26. דיאליט טוענת כי הרר הפנה שלא כדין בסיכומיו לחוות דעת אשר ניתנה בתיק שאינו רלוונטי להליך דנן.

27. עוד מוסיפה דיאליט וטוענת כי בפסק הדין בערעור נקבע כי הרר עוול כלפי דיאליט וביצע כלפיה עוולה של גרם הפרת חוזה בשנים 2000-2001, וכי בית המשפט העליון לא הגביל את קביעתו זו לתקופה שהחלה בחודש מאי 2000 דווקא.

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ת"א 4951-08-07 דיאליט בעמ ואח' נ' הרר ואח'

28. באשר לשלושת האירועים המכומתים טוענת דיאליט כי נזק הממון שנגרם לדיאליט אינו משקף את סכום הרווחים נטו, שלה או של הרר. לגרסתה, נזק זה יכול להיות אובדן ההכנסות שהרר זכה בהן, ויכול להיות גם אובדן הרווח הגולמי של דיאליט לכל מכונה כשהוא מוכפל במספר המכונות שנמכרו על ידי הרר. דיאליט טוענת כי נתונה לה הזכות לבחור באחד מבין שני הסעדים האלו בתנאי שהם אינם סותרים האחד את השני. יתרה מזו: דיאליט טוענת כי כאשר השוק כולל שני מתחרים בלבד ההנחה הינה שקיים קשר סיבתי בין מכירות המעוול לבין ההפסד שנגרם לניזוק. על קשר סיבתי זה ניתן ללמוד מכך ששהגי'נד הייתה סוכן לשעבר של דיאליט. לטענת דיאליט, בית המשפט העליון קבע כי במקרה כזה הניזוק זכאי להשבה מלאה של כל ההכנסות שזכה בהן המעוול.

29. דיאליט טוענת כי הבירור המשלים עליו ציווה בית המשפט העליון יתגבש עם חיובו של הרר בצו שיפוטי להמציא לידיה חוות דעת של מומחה חשבונאי אשר באמצעותה ניתן יהיה לאמוד במדויק את נזקה של דיאליט.

ד. השאלות שבמחלוקת

30. עיקר השאלות הדרושות הכרעה בהליך זה הינן כדלקמן:
- האם התובעת זכאית לקבל פיצוי כספי בגין גרם הפרת חוזה בהתייחס לאירועים הבלתי מכומתים?
 - האם התובעת זכאית לקבל פיצויים בגין גרם הפרת חוזה בהתייחס לאירוע הראשון, לאירוע השני ולאירוע השלישי?
 - מהו סכום הפיצויים אשר יש לפסוק לזכות דיאליט?

ה. דיון והכרעה

- האם דיאליט זכאית לקבל מהרר פיצוי כספי בעילה של "גרם הפרת חוזה" בהתייחס לאירועים הבלתי מכומתים?
31. סעיף 62(א) בפקודת הנזיקין קובע כדלקמן: "מי שביודעין ובלי צידוק מספיק גורם לאדם שיפר חוזה מחייב כדין שבינו לבין אדם שלישי, הריהו עושה עוולה כלפי אותו אדם שלישי, אולם האדם השלישי לא יוכל להיפרע פיצויים בעד עוולה זו אלא אם סבל על ידי כך נזק ממון".
- "נזק ממון" מוגדר בסעיף 2 בפקודת הנזיקין באופן הבא: "הפסד או הוצאה ממשיים הניתנים לשומה בכסף ואפשר למסור עליהם פרטים".

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ת"א 4951-08-07 דיאליט בעמ ואח' נ' הרר ואח'

32. עיון בסעיפים אלו שבפקודת הנזיקין מלמד כי במסגרת תביעה לפיצויים בגין ביצוע עוולה של "גרם הפרת חוזה" נדרש הניזוק להוכיח כי נגרם לו נזק ממון כתוצאה מביצוע העוולה כלפיו. ודוק: הדרישה להוכחת קיומו של נזק ממון הינה מהותית להוכחת תביעה לקבלת פיצויים בגין ביצוע עוולה של גרם הפרת חוזה.
33. סעד אפשרי נוסף שניתן להעניקו במסגרת עוולה של גרם הפרת חוזה הינו סעד של ציווי דהיינו - צו עשה או צו מניעה. באמצעות צו ציווי מורה בית המשפט לנתבע להימנע מלבצע, או להימנע מלהמשיך ולבצע, עוולה של גרם הפרת חוזה. תכליתו של הצו היא לשלול את התערבותו של צד ג', קרי: המעוול, בהסכמה החוזית שהושגה בין הצדדים לחוזה ובאופן כזה להגן על הזכות החוזית ולמנוע גרימת הפרתה. לשם קבלת צו ציווי אין הכרח כי הנפגע יוכיח שאכן נגרם לו נזק ממון (ע"א 123/50 א.ל. באורנפרינד נ' נ. דרונר ואח', פד"י ה' 1559, 1579 (1951); נילי כהן, גרם הפרה חוזה 274-275, 288 (דיני הנזיקין העוולות השונות, ג' טדסקי, עורך, 1986) (להלן: "פרופ' כהן").
34. במקרה הנוכחי, דיאליט עותרת "הן להפעיל תרופת פיצוי והן תרופת ציווי המתבטאת בצו למתן חשבונות ובצו להגשת חוות דעת מומחה..." (ס' 1 לסיכומי התשובה המשלימים מטעם דיאליט). עם זאת, דיאליט מוסיפה וטוענת בסיכומיה כי באמצעות הצו למתן חשבונות היא "תוכל להעריך ולשערך את הפיצויים המגיעים לה בעטין של עוולות הרר בשנים אלה" (ס' 29 בסיכומים המשלימים מטעם דיאליט). יוצא איפוא כי הצו למתן חשבונות המתבקש על ידי דיאליט נועד לשרת את הסעד הכספי, דהיינו – את הסעד לקבלת פיצויים. לפיכך, נסיונה של דיאליט להגדיר בקשתה לקבלת צו למתן חשבונות כעתירה לקבלת צו ציווי מכוח זכאות נטענת לכך עקב ביצוע עוולת גרם הפרת חוזה כלפיה הינה שגויה, שכן הצו למתן חשבונות נועד לשרת את סעד הפיצויים – שהוא הסעד אותו תובעת דיאליט במסגרת התביעה דנן. יתרה מזו: מאחר שדיאליט אינה עותרת לקבלת סעד שעניינו הפסקת ההפרה, הרי שממילא הסעד של ציווי אינו רלוונטי להליך דנן.
35. יוצא איפוא כי על מנת שדיאליט תהיה זכאית לקבל סעד של פיצויים עליה להוכיח כי נגרם לה נזק ממון כתוצאה מביצוע עוולה של גרם הפרת חוזה כלפיה על ידי הרר.
36. אקדים ואציין כי בהתייחס לסעד המבוקש על ידי דיאליט שעניינו צו למתן חשבונות - אינני מוצא ממש בדרישתה זו של דיאליט. אפרט להלן טעמי לקביעתי זו:

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ת"א 4951-08-07 דיאליט בעמ ואח' נ' הרר ואח'

37. ראשית, מושכלות יסוד הן כי "תביעת פיצויים ותביעת מתן חשבונות סותרות זו את זו, ועל-
כן אי אפשר לתבוע יחד את התרופות... הטעם לדבר הוא, שבתביעה למתן חשבונות יש
משום מחילת ההפרה, בעוד שתביעת פיצויים מבוססת על עובדת ההפרה. לשון אחרת,
תביעה לתשלום המגיע בהתאם לחשבון אינה תביעת נזיקים, אלא תביעה מעין-חוזית, בה
תובע בעל-הזכות מאת המפר מה שהלה גבה עבורו, על יסוד "עשיית עושר ולא במשפט"..."
(ע"א 241/55 דפוס ניאוגרפיקה ואח' נ' מסדה בע"מ ואח', פד"י יא 890, 893 (1957)
(ההדגשות אינן במקור – ב.א.).

38. מניתוח הדברים המובאים לעיל נובע כי דרישת דיאליט לקבלת צו למתן חשבונות כנגד הרר,
וכן דרישתה לפסיקת פיצויים לטובתה, הינן דרישות חלופיות שאינן יכולות לדור בכפיפה
אחת. על דיאליט הוטל לבחור בין הגשת תביעה למתן חשבונות המבוססת על עילת תביעה
בגין עשיית עושר ולא במשפט לבין תביעה בנוזיקין לקבלת פיצויים בגין הנזק שנגרם לה,
לטענתה, עקב ביצוע עוולה של גרם הפרת חוזה כלפיה. בהתחשב בכך שבפסק הדין בערעור
נקבע כי על מותב זה לבחון את סוגיית הפיצויים להם זכאית לכאורה דיאליט בגין עוולת
גרם הפרת חוזה שבוצעה כלפיה (ס' 15 לפסק דינו של כב' המשנה לנשיאה ח' מלצר; ס' 14
לפסק דינו של כב' השופט נ' סולברג), וכן נוכח העובדה שהסיכומים המשלימים שהגישה
דיאליט עוסקים בזכאותה הנטענת של דיאליט לקבלת פיצויים כספיים מהרר עקב ביצוע
עוולת גרם הפרת תניית איסור התחרות שבהסכם ההפצה וכימותם של פיצויים אלו (ר' לדוג':
ס' 1 לסיכומים המשלימים מטעם דיאליט) – הרי שאין הסעד למתן חשבונות ישים ורלוונטי
להליך דנו.

39. שנית, לא מצאתי כי נסיבות המקרה הנוכחי, העוסק בתוצאותיה של העוולה של גרם הפרת
חוזה, מקנות לדיאליט זכאות לקבלת צו למתן חשבונות כנגד הרר. כידוע, תביעה למתן
חשבונות צריכה להתבסס על קיומה של מערכת יחסים מיוחדת בין התובע לבין הנתבע. במובן
זה, ככלל אין התובע יכול לבקש צו למתן חשבונות כדי לברר כמה חייב לו הנתבע בדרך של
"מסע דיג" (ע"א 5634/05 צוקית הכרמל פרויקטים בע"מ נ' מיכה צח חברה לקבלנות כללית
בע"מ (פורסם בנבו, 4.6.2007) בפס' י"ט).

40. במקרה שלפניי, דיאליט לא הוכיחה כי התקיימה בינה לבין הרר מערכת יחסית מיוחדת
הנמנית על אלה המקנות זכות לקבלת סעד של צו למתן חשבונות. טיעוניה של דיאליט בענין
זה היו כלליים, סתמיים, בלתי מנומקים באופן הנדרש, ודיאליט לא עמדה בנטל המוטל עליה
להוכיח זכאותה לקבל כנגד הרר סעד של צו למתן חשבונות.

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ת"א 4951-08-07 דיאליט בעמ ואח' נ' הרר ואח'

41. אני מוצא לנכון להזכיר כי פסק דין משלים זה עוסק בחישוב וכימות הפיצויים הנטענים על ידי דיאליט עקב נזקיה הנטענים כתוצאה מביצוע עוולה נזיקית כלפיה בעילה של גרם הפרת חוזה. בנוסף לכך, ראוי להדגיש כי תביעותיה של דיאליט בגין הפרות נטענות של זכויותיה בקניין הרוחני במכונות נושא התביעות זנן כבר נדחו בפסק הדין הראשון, וכי תביעותיה אלה נדחו פה אחד גם במסגרת הערעור בבית המשפט העליון. במובן זה, לא הוכח כי הופרה כל זכות קניינית של דיאליט המקימה לה זכאות לקבלת סעד של מתן חשבונות. יתרה מזו: אין פסק דין משלים זה עוסק בתביעת דיאליט לעשיית עושר ולא במשפט בגין פגיעה על ידי הרר בקניין הרוחני שיש לה במכונות מתוצרתה. לפיכך, גם מסיבה זו דיאליט לא הוכיחה כי במסגרת תביעתה לקבלת פיצוי כספי בגין ביצוע עוולה של גרם הפרת חוזה כלפיה היא זכאית לקבל צו למתן חשבונות כנגד הרר.

42. שלישית, ובהמשך לאמור לעיל: דיאליט מציינת בסיכומיה כי ביחס לאירועים הבלתי מכומתים הנטענים על ידה אין היא יודעת בשלב זה את סכומם, מועדם והיקפם, וכי פרטים אלו יתגלו כאשר בית המשפט יעתר לדרישתה ליתן צו למתן חשבונות כנגד הרר (ס' 5 לסיכומים המשלימים מטעם דיאליט). אולם, וכפי שיפורט להלן, דיאליט לא ביססה תשתית עובדתית - ראייתית ראשונית לטענתה בדבר קיומם של אירועי גרם הפרת חוזה נוספים – ולא עלה בידה להוכיח קיומן של מכירות של מכונות FP נוספות שביצע הרר לסהגינד בשנים 2000-2001 בנוסף לאירועי המכירות הראשון, השני והשלישי שפורטו לעיל. במובן זה, בקשתה של דיאליט להעניק לה סעד של מתן חשבונות כלפי הרר הינה בגדר "מסע דיג" שאין להתירן שכן מטרתה הינה לנסות לאתר מכירות נוספות של מכונות FP ככל שכאלה בוצעו על ידי הרר, על אף שאין בידה שום מידע לגביהן, והן אף לא הוכחו על ידה במהלך בירור תביעותיה כנגד הרר. יוצא איפוא כי האירועים הבלתי מכומתים, כהגדרתם על ידי דיאליט, הינם למעשה אירועים אשר דיאליט כשלה מלהוכיחם, ואשר עצם עובדת התרחשותם לא הוכחה כלל על ידי דיאליט.

43. בהקשר זה מוצא אני לנכון להדגיש כי הן בפסיקת בתי המשפט, והן בספרות המשפטית, הובעה הדעה לפיה על מנת שניזוק יקיים חובתו להוכיח כי אכן נגרם לו נזק ממון במסגרת תביעתו לקבלת פיצויים בגין גרם הפרת חוזה, די בכך כי יובאו בפני בית המשפט נתונים שמהם ניתן להסיק כי אכן נגרם לו נזק רכושי, ואשר באמצעותם ניתן להגיע להערכתו של הנזק (ר' ע"א 255/59 תעשיית שעם "דוד" ושות' נ' יהונתן אלרועי ואח', פד"י יד 177, 186 (1960) (להלן: "עניין תעשיית שעם"); פרופ' כהן, בעמ' 275). בפסיקת בית המשפט העליון נקבע בהקשר זה כי: "...אם מוכיחים שהעוולה [גרם הפרת חוזה – ב.א.] גרמה להפסד ממש

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ת"א 4951-08-07 דיאליט בעמ ואח' נ' הרר ואח'

1 ואפשר לתת פרטים של ההפסד באופן שסכום ההפסד ניתן להערכה בכסף – הרי הוכח הנזק
2 הממוני (pecuniary damage) (עניין תעשיית שעם, בעמ' 186).

3 דיאליט טוענת כי עמדה בנטל זה תוך שהיא מציינת בסיכומיה המשלימים כי קיימות ראיות
4 בנוגע למכירת מכונות ה-FP ע"י הרר ורכישתן ע"י סהג'ננד החל מחודש ינואר בשנת 2000.

5
6 44. לשם בחינת שאלת הרמת נטל השכנוע על ידי דיאליט בסוגיית הנזק הממוני שנגרם לה
7 לטענתה אבדוק להלן הראיות אליהן התייחסה דיאליט בסיכומיה המשלימים:

8
9 ראשית, דיאליט טוענת כי מכירת מכונות ה-FP ע"י הרר לסהג'ננד החלה בחודש ינואר
10 שבשנת 2000. לביסוס טענתה זו מסתמכת דיאליט על מלאי של מכונות כאלה אשר מר
11 מסילתי מחברת "פרוטק" יצר עבור מר הרר כבר בקיץ 1999. אולם, בפסק הדין בערעור קבע
12 כב' השופט ד' מינץ כי דיאליט לא הוכיחה כי המלאי שהוכן על ידי מר מסילתי בקיץ 1999
13 יועד לצורך המכירה לסהג'ננד בהכרח. בעניין זה נקבע בפסק הדין בערעור כדלקמן:

14
15 "לשם הוכחת טענתה לפיה הרר רכש 200 מכונות מפרוטק, הפנתה דיאליט לחקירתו של
16 הרר בבית המשפט. ברם, לא מצאתי בחקירתו של הרר דבר המוכיח טענתה הלכה למעשה.
17 אביא להלן את חלקי הפרוטוקול אליהם הפנתה דיאליט בכתבי טענותיה, אשר לשיטתה
18 מוכיחים טענתה זו:

19 "ש. אני מבקש לעשות דירוג לגבי הפעילות שלך – תסכים
20 איתי שממאי או יוני 1999 אתה מייצר חלקים, כולם או חלקם
21 לא משנה, של המכונות שלך אצל מנהל הייצור לשעבר של
22 דיאליט, מר עמי מסילתי. האם זה נכון?
23 ת. אני חושב שזה היה קצת אחרי, בחודש יולי '99 לא מייד
24 כשהוא סיים את הקשר עם דיאליט..." (עמ' 1204 לפרוטוקול).

25
26 ממובאה זו עולה כי הרר ייצר חלקי מכונות החל מיולי 1999 אצל מסילתי, הא ותו לא. אין
27 בכך כל אמירה לגבי כמות המכונות או החלקים שיוצרו, ואף לא עבור מי יוצרו. יצוין כי על
28 אף התהיות שמעוררת העובדה שהרר נמנע מלנקוב בשם הלקוח עבורו ייצר את המכונות,
29 אין בכך כדי להוכיח כי המכונות אכן יוצרו עבור סהג'ננד" (פס' 49 בפסק דינו של כב' השופט
30 ד' מינץ) (ההדגשות אינן במקור – ב.א.).

31
32 45. כפועל יוצא מן האמור לעיל הנני קובע בזאת כי בניגוד לטענת דיאליט, המלאי שהוכן בקיץ
33 1999 אינו יכול לשמש ראיה להוכחת הנזק אשר דיאליט טוענת כי נגרם לה כתוצאה

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ת"א 4951-08-07 דיאליט בעמ ואח' נ' הרר ואח'

מהאירועים הבלתי מכומתים הנטענים על ידה מבלי שהוכיחה את עצם קיומם, וכל זאת – בהתחשב בכך שכבר נקבע בפסק הדין בערעור כי דיאליט כשלה מלהוכיח שהמלאי שהוכן עבור הרר על ידי פרוטק (מר מסילתי) בקיץ 1999 אכן שימש בפועל למכירות של מכונות ה-FP על ידי מר הרר לסהג'ננד.

46. לא למותר לציין כי שופטי דעת הרוב בפסק הדין בערעור לא חלקו על קביעה זו. עיון בפסק הדין בערעור מוכיח כי דעת הרוב קבעה כי דיאליט הוכיחה כי הרר עוול כלפיה בעוולה של גרם הפרת חוזה ביחס למכירות של מכונות ה-FP שבוצעו על ידי הרר לסהג'ננד אשר אינן שנויות במחלוקת בין הצדדים, וכל זאת - כאשר המכירה הראשונה של מכונות ה-FP לסהג'ננד על ידי הרר נעשתה בחודש מאי בשנת 2000. בעניין זה ציין כב' המשנה לנשיאה השופט ח' מלצר בסעיף 9 בפסק דינו כי: "אני סבור כי דיאליט הצליחה להראות כי סהג'ננד הפרה את תניית אי-התחרות כאשר רכשה מהרר מכונות וחלקי חילוף בין השנים: 2000-2001. רכישות אלה, שדומה כי קיומן איננו שנוי במחלוקת בין הצדדים, מהוות פעילות המתחרה בעסקיה של דיאליט בתוך התקופה שנוקבה בסעיף 26 להסכם ההפצה, ומשכך – הן מהוות הפרה של תניית אי התחרות..." (ההדגשות אינן במקור – ב.א.). גם כב' השופט נ' סולברג ציין בסעיף 1 בפסק דינו כי: "לעמדתי, העסקאות שנרקמו בין אברהם הרר, לבין חברת Sahajanand Laser Technology (להלן: סהג'ננד), החל מחודש מאי 2000, מגבשות עוולה של גרם הפרת חוזה שלא כדין, לפי סעיף 62(א) לפקודת הנזיקין [נוסח חדש]..." (ההדגשות אינן במקור – ב.א.).

47. במהלך חקירתו הנגדית טען הרר כי המכירה הראשונה לסהג'ננד של מכונות ה-FP נעשתה על ידו בחודש מאי בשנת 2000 ("אני רק ביוני 2000 כמו שיש בחשבונית מס' 148 ממאי 2000 התחלתי מכירה לסהג'ננד ולא מינואר כמו שהם טוענים...") (עמ' 1123, ש' 26-27 לפרו'). מכאן נובע כי האירועים היחידים שאינם שנויים במחלוקת בין הצדדים הינם האירוע הראשון, האירוע השני והאירוע השלישי, אשר בגינם הוצגו בבית המשפט חשבוניות מס. ברי, אפוא, כי גם על פי דעת הרוב בפסק הדין שבערעור יש לבחון זכאותה של דיאליט לפיצויים בגין מכירות של מכונות ה-FP שבוצעו בשנים 2000-2001 כאשר אין מחלוקת בין הצדדים לגבי קיומן, דהיינו ביחס לאירוע הראשון, השני והשלישי, ולא ביחס לאירועים נטענים בלתי ידועים, אשר לא הוכחו כלל על ידי דיאליט, וכאשר הרר מכחיש נמרצות את עצם קיומם.

48. לא למותר לציין בהקשר זה כי מר הרר העיד בחקירתו הנגדית כי המכירה הראשונה של מכונות ה-FP מתוצרתו לסהג'ננד התבצעה על ידו רק בחודש מאי בשנת 2000 (עמ' 1122, ש' 11-19 לפרו'). דברים אלו נתמכו בחוות הדעת של רו"ח שרון חייט מיום 11.12.2008 אשר הוגשה

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ת"א 4951-08-07 דיאליט בעמ ואח' נ' הרר ואח'

מטעם מר הרר, ואשר צורפה פעם נוספת על ידי דיאליט לסיכומיה המשלימים. ר"ח חייט
ציין בחוות דעתו כי "עפ"י נתוני הדיווח, מכירה וייצוא של מכונות הליטוש האוטומטיות
להודו (חב' סהג'ננד) נעשה לראשונה בחודש מאי 2000 כמופיע בחשבונית ייצוא 148,
המצ"ב" (ס' 4 לחוות הדעת של ר"ח חייט). בנוסף צוין בחוות הדעת של ר"ח חייט כי סך
היקף המכירות לחברת סהג'ננד במהלך שנת 2000 הסתכם בסך של \$50,600 דולר (שם,
בסעיף 5). ברי, אפוא, כי על פי חוות דעתו של ר"ח חייט, סכום המכירות של מכונות FP על
ידי הרר במהלך שנת 2000 כולל את סכימת סכומי המכירות נושא האירוע הראשון (\$42,520
דולר) והאירוע השני (\$8,080 דולר). ר"ח חייט הוסיף וציין בחוות דעתו כי בשנת 2001
נשלח ללקוח בהודו (חברת סהג'ננד) חלקי חילוף, ללא תמורה. חשבונית ייצוא 174 מצ"ב"
(שם, בסעיף 6). הממצאים הנובעים מהאמור בחוות דעתו של ר"ח חייט הינם כי בשנת 2000
לא בוצעו מכירות של מכונות FP על ידי מר הרר לסהג'ננד וזולת שתי המכירות הנזכרות לעיל
(קרי: המכירות נושא האירוע הראשון והאירוע השני), ואילו במהלך שנת 2001, לא נעשו כלל
מכירות של מכונות FP על ידי מר הרר לסהג'ננד שלגביהן קיבל הרר תמורה כלשהי מסהג'ננד.

49. עדותו של מר הרר כמו גם חוות דעתו של ר"ח חייט שפורטה לעיל לא נסתרו על ידי דיאליט,
ולא הובאה על ידי דיאליט שום ראיה שיש בה כדי לערער או לפגוע באמינותן ובמשקלן. יתרה
מזו: אני מוצא ליתן אמון הן בעדותו של מר הרר בהקשר זה והן באמור בחוות דעתו של ר"ח
חייט לפיהן במהלך השנים 2000-2001 אירועי המכירות שנעשו בין הרר לבין סהג'ננד היו
האירוע הראשון והאירוע השני בלבד וכן, וכפי שיפורט להלן, במסגרת האירוע השלישי
נשלחו על ידי הרר לסהג'ננד חלקי חילוף למכונות הנ"ל ללא חיוב וללא קבלת תמורה.

50. שנית, דיאליט הפנתה בסיכומיה למספר קטעים מתוך חקירתו הנגדית של מר הרר אשר
לטענתה מוכיחים את טענתה לפיה מר הרר הודה כי ביצע מכירה של מכונות ה-FP לסהג'ננד
החל מחודש ינואר בשנת 2000. לגירסת דיאליט יש בכך כדי לבסס טענתה בדבר מכירת
מכונות ה-FP על ידי הרר לסהג'ננד כבר מחודש ינואר בשנת 2000. אלא שלאחר שעיינתי
בקטעים הרלבנטיים מתוך פרוטוקול הדיון אליהם הפנתה דיאליט בסיכומיה המשלימים לא
מצאתי כי הם אכן מלמדים בהכרח על מכירות כלשהן של מכונות FP שבוצעו על ידי הרר
החל מחודש ינואר בשנת 2000 בכלל, ולסהג'ננד בפרט. כך למשל, מפנה דיאליט לחלקים
הבאים מתוך חקירתו הנגדית של מר הרר (נספח 5 לסיכומים המשלימים מטעם דיאליט) שם
צוין:
"ש. תסכים איתי שבשנת '99 לא ביצעת מכירה ויצור של מכונות ליטוש להודו בכלל ולחברת
סהג'נאנד בפרט?"

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ת"א 4951-08-07 דיאליט בעמ ואח' נ' הרר ואח'

ת. המכונות הראשונות יצאו באמצע ינואר 2000. גם רואי החשבון אישרו זאת במסמכים
ועדיין אני נשאל בפעם העשירית את אותה השאלה.
ש. אני גם שאלתי אותך על המכירה. האם בשנת 99 כבר ביצעת מכירה של מכונות ליטוש
מתוצרתך לשוק ההודי בכלל ולסה'ג'ננד בפרט?
ת. עד שלא הכנתי את המלאי פיזית לא הצעתי לאף אחד שום מכונה וזה קרה באמצע ינואר
2000. " (עמ' 1142, ש' 19-26 לפרו') (ההדגשות אינן במקור – ב.א.).

עוד מפנה דיאליט לחלק נוסף בחקירתו הנגדית של מר הרר :
"ש. ולא זו בלבד שאתה מתקשר עם מנהל היצור לשעבר של דיאליט, אתה גם באותה שנה,
לקראת סוף השנה, פונה אל הסוכן של דיאליט בהודו ומשווק לו את המוצרים האלה
בתקופה יותר מאוחרת. זה נכון שאתה יוצר קשר עם הסוכן לשעבר של דיאליט ומשווק לו
את הסחורות והמוצרים האלה שאתה מייצר? הכוונה לסה'ג'ננד.
ת. כמו שאמרתי, מעולם לא פניתי לסה'ג'ננד והמכונות הראשונות למכירה היו רק בינואר
2000 והיוזמה של סה'ג'ננד לפנות אלי, הייתה שלו ולא שלי אליו. הוא פנה אלי בעקבות
הפרסומים שעשיתי לקראת המכירה. מכרתי לו כלקוח ולא כמשווק" (עמ' 1205, ש' 1-7
לפרו').

51. לא מצאתי כי יש בעדויות אלו של מר הרר כדי לבסס טענת דיאליט בדבר קיומן של מכירות
של מכונות ה-FP על ידי הרר לסה'ג'ננד כבר החל מחודש ינואר 2000. השאלות שמר הרר
נדרש להשיב עליהן במסגרת חקירתו הנגדית נוסחו באופן כללי. לא ברור מתשובותיו של הרר
לשאלות אלו האם הושלם יצורן של המכונות באופן שהן היו מוכנות למכירה לשוק, באמצע
חודש ינואר 2000, או שמא המכונות נמכרו על ידי הרר בפועל במועד זה. במובן זה, לא ניתן
ללמוד מעדות זו, כטענתה של דיאליט, על קיומן כביכול של מכירות נוספות של הרר לסה'ג'ננד,
זולת שלוש המכירות נושא האירוע הראשון והאירוע השני, וכן משלוח חלקי חילוף במסגרת
האירוע השלישי.
לשון אחרת : כשם שדיאליט כשלה מלהוכיח כי מלאי המכונות ה-FP שהוכן בשנת 1999 יועד
בהכרח לצורך מכירתו על ידי הרר לסה'ג'ננד, גם העדויות עליהן נסמכת דיאליט במקרה דנן
אינן מלמדות כי הרר אכן מכר בפועל לסה'ג'ננד כבר החל מחודש ינואר 2000 מכונות FP וחלקי
חילוף בנוסף לאלה הנמנים על האירועים הראשון, השני והשלישי אשר אין מחלוקת בין
הצדדים לגבי התרחשותם. יתרה מזו : מעדות זו של הרר כלל לא ברור מהו המועד המדויק
שבו החל למכור מכונות ה-FP לשוק ההודי בכלל, ולסה'ג'ננד בפרט.

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ת"א 4951-08-07 דיאליט בעמ ואח' נ' הרר ואח'

52. בבחינת למעלה מן הצורך אציין כי גם אם הייתי מוכן לאמץ גירסתה של דיאליט לגבי מועד תחילת מכירת מכונות FP על ידי הרר והייתי מוכן להסיק מעדותו של מר הרר כי בוצעה לכאורה מכירה של מכונות ה-FP לסה'ג'ננד כבר באמצע חודש ינואר 2000, הרי שגם בכך לא היה כדי לסייע לדיאליט. כפי שכבר הובהר לעיל, בית המשפט העליון קבע כי במקרה הנוכחי העוולה של גרם הפרת חוזה התגבשה, בין היתר, בהתבסס על יסוד הידיעה אשר התקיים אצל הרר בהתחשב במכתב ששלחה אליו דיאליט ביום 31.1.2000. בית המשפט העליון קבע, בהסתמך על מכתב זה, כי ניתן לייחס להרר ידיעה קונסטרוקטיבית לכך שפעולותיו גרמו לסה'ג'ננד להפר את הסכם ההפצה שכרת עם דיאליט בכל הקשור לתניית אי-התחרות (ר' ס' 10 לפסק דינו של כב' המשנה לנשיא ח' מלצר). לפיכך, גם אם בוצעו מכירות על ידי הרר לסה'ג'ננד באמצע חודש ינואר 2000, כפי שטענה דיאליט בהתבסס על עדותו של מר הרר שהובא לעיל, הרי שממילא מדובר באירועים שהתרחשו עוד לפני משלוח המכתב ע"י דיאליט להרר ביום 31.1.2000. משכך, מכירה נטענת כזו התקיימה עוד לפני שהתגבש אצל הרר יסוד הידיעה הקונסטרוקטיבית באשר לאפשרות של ביצוע העוולה של גרם הפרת חוזה כלפי דיאליט. לפיכך, ברי כי לא ניתן ללמוד מעדותו זו של הרר על מכירות של מכונות ה-FP שיש לראותן ככאלה המבססות מעשים העולים כדי ביצוע עוולה של גרם הפרת חוזה על ידי מר הרר כלפי דיאליט, ככל שמכירות כאלה אכן התרחשו בפועל לפני יום 31.1.2000.

53. כפועל יוצא מכל האמור לעיל אני קובע בזאת כי דיאליט איננה זכאית לקבל צו למתן חשבונות כנגד הרר ביחס לאירועים הבלתי מכומתים הנטענים על ידה. בנוסף, הנני קובע בזאת כי דיאליט כשלה מלהניח תשתית עובדתית - ראייתית ראשונית המוכיחה את עצם התרחשותם של אירועים אלו, וממילא שלא הוכיחה את נזקיה הממוניים הנטענים כתוצאה מאירועים נטענים אלה. לפיכך הגעתי לכלל מסקנה כי יש לדחות כל טענותיה של דיאליט ביחס לאירועים הבלתי מכומתים.

ב. האם דיאליט זכאית לקבל מהרר פיצוי כספי עקב ביצוע עוולה נזיקית כלפיה בעילה של גרם הפרת חוזה בהתייחס לאירוע הראשון, לאירוע השני ולאירוע השלישי?

54. כפי שצוין לעיל, על מנת שדיאליט תזכה בפיצוי כספי בעילה של גרם הפרת חוזה עליה להוכיח כי נגרם לה נזק ממון. נזק כזה, אשר מקובל לראותו כנגרם בשל גרם הפרת חוזה, מוגדר לעיתים כאובדן הרווחים הצפויים מהחוזה אשר את הפרתו גרם המזיק. פרופ' נילי כהן בספרה ממחישה קביעה זו בדוגמה הבאה: "ג גרם ל-א לאבד חוזה שהעניק ל-א סוכנות

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ת"א 4951-08-07 דיאליט בעמ ואח' נ' הרר ואח'

1 ייחודית לשיווק מוצריו של ב. א זכה בפיצוי המשקף את הרווחים שהיה מפיק מהמשך
2 הקשרים העסקיים עם ב, אלמלא התערבותו של ג" (פרופ' כהן, בעמ' 276).

3
4 55. יוצא איפוא כי על מנת שדיאליט תוכיח תביעתה לקבלת פיצוי כספי בגין ביצוע עוולה של גרם
5 הפרת חוזה כלפיה על ידי הרר היה עליה להוכיח כי כתוצאה מגרם הפרת תניית איסור
6 התחרות שבהסכם ההפצה נגרם לה אובדן של רווחים אשר היו מגיעים לידיה. דיאליט
7 התקשתה להוכיח זאת ואפרט להלן נימוקי לקביעת זו:

8
9 56. ראשית, בתצהירו, ציין מר פורת כי: "לפני ואחרי ההסכם עם סהג'ננד נמכרו מכונותינו
10 בהודו ללא כל קושי, כאשר לאחר הפסקת הקשרים עם סהג'ננד מכרה דיאליט בהודו
11 מכונות במיליוני דולרים..." (ס' 83 בתצהיר מר פורת). מר פורת אף אישר דברים אלה במהלך
12 עדותו: "ש. מסעיף 83 בתצהירך אני מבין שאחרי שהפסקת את הקשר עם סהג'ננד
13 המכירות שלכם בהודו נסקו ומכרתם מכונות במיליוני דולרים". ת. נכון. (עמ' 232, ש' 3-5
14 לפרו). למקרא דברים אלה מתעורר ספק האם הפרת תניית איסור התחרות שבהסכם
15 ההפצה, וגרימת ההפרה הזו על ידי מר הרר, אכן הייתה בעלת השפעה ממשית על עסקי
16 דיאליט, ובכלל זה על מכירותיה ורווחיה של דיאליט ממכירת מכונות ליטוש יהלומים מסוג
17 GS-7000. יתרה מזו: מן האמור לעיל אף עולה כי היקף מכירותיה של דיאליט לאחר הפרת
18 תניית אסור התחרות שבהסכם ההפצה אף גדל. כאמור, אין די בהוכחת גרימת הפרה על מנת
19 שהניזוק יזכה לפיצויים. על דיאליט היה מוטל להראות כי היא אכן ניזוקה מגרימת הפרת
20 תניית אי התחרות שבהסכם ההפצה, ומן האמור לעיל מצטיירת תמונה שאינה תומכת בטענה
21 זו, ומכל מקום – איננה מוכיחה קיומו של קשר סיבתי בין גרימת הפרת תניית איסור
22 התחרות לבין נזקים ממוניים נטענים שלא הוכחו על ידי דיאליט.

23
24 57. שנית, ובהמשך לכך: ראוי לזכור כי אין מחלוקת בין הצדדים על כך שדיאליט וסהג'ננד סיימו
25 את התקשרותם בהסכם ההפצה לכל המאוחר בחודש מרץ 2000 (ר' ס' 9 לפסק דינו של כב'
26 המשנה לנשיאה השופט ח' מלצר). משכך, בחינת השאלה מהו "אובדן הרווח" של דיאליט
27 בגין הפרתה של תניית אסור התחרות הנכללת בהסכם ההפצה מחייבת להביא בחשבון, בין
28 היתר, את העובדה שבמועד ביצועו של המעשה הראשון שגרם לסהג'ננד להפר את חוזה
29 ההפצה, דהיינו בחודש מאי בשנת 2000, הסתיימה זה מכבר ההתקשרות שבין דיאליט לבין
30 סהג'ננד (זולת, כאמור, תניית איסור התחרות שנותרה לעמוד בעינה) (ר' ס' 9 לפסק דינו של
31 כב' השופט נ' סולברג). בהקשר זה יש להתחשב גם במכתבה של סהג'ננד מיום 7.12.1999
32 לדיאליט בגדרו צוין, בין היתר, כי במשך כשנתיים שקדמו למועד המשלוח של מכתב זה
33 לדיאליט סהג'ננד לא הצליחה למכור את מוצריה של דיאליט (נספח כ"א לתצהיר מר הרר).

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ת"א 4951-08-07 דיאליט בעמ ואח' נ' הרר ואח'

גם מר כספי אישר בעדותו כי עובר לסיום ההתקשרות שבין דיאליט לבין סהג'ננד אכן סהג'ננד לא הצליחה למכור בהודו את מוצריה של דיאליט במשך כשנתיים (עמ' 91, ש' 25-23 לפרו'). בהתחשב באמור לעיל, ומאחר שהרר הוכיח כי במועד גרם הפרת תניית איסור התחרות שבהסכם ההפצה ההתקשרות שבין דיאליט לבין סהג'ננד כבר הסתיימה מבלי שסהג'ננד הצליחה למכור את מוצריה של דיאליט בשוק ההודי – הרי שקיים קושי לקבל טענת דיאליט לפיה היא ספגה נזק ממון כתוצאה מגרימת הפרת תניית איסור התחרות שבהסכם ההפצה על ידי הרר.

58. עם זאת, אני סבור כי יש ליתן משקל ממש לעובדה שהן דיאליט, והן מר הרר, ציינו בתצהיריהם, כי המכונות נושא מעשה העוולה של גרם הפרת חוזה המיוחס להרר היו מכונות לליטוש יהלומים מסוג ייחודי וחדשני (ס' 19-18 לתצהיר מר פורת; ס' 38 בתצהיר מר הרר). לכן, על אף הקשיים הראייתיים שהוזכרו לעיל, אני סבור כי דיאליט הצליחה להוכיח בהתאם למאזן הסתברויות הנדרש בהליך אזרחי כי נוכח הייחודיות של המכונות וסוגן, גרימת הפרת תניית אי התחרות שבהסכם ההפצה על ידי הרר במסגרת האירועים הראשון והשני גרמה לכאורה לדיאליט נזק ממוני. נזק זה נגרם מאחר שנמנעו מדיאליט הרווחים שהייתה מפיקה ממכירות לסהג'ננד עצמה של מכונות ליטוש יהלומים ושל חלקי החילוף להן, לולא גרם הרר לסהג'ננד להפר את תניית איסור התחרות שבהסכם ההפצה. כפי שיפורט להלן, מאחר שבמסגרת האירוע השלישי נשלחו על ידי הרר לסהג'ננד חלקי חילוף בלבד מבלי שהרר קיבל תמורה כלשהי בגינם – הרי שכתוצאה מהאירוע השלישי לא נגרם לדיאליט שום נזק ממוני. יוצא אפוא כי נזק הממון היחידי שדיאליט הצליחה להוכיח שאכן נגרם לה עקב גרם הפרת תניית איסור התחרות שבהסכם ההפצה על ידי הרר מוגבל למכירת מכונות ה-FP נושא האירועים הראשון והשני.

ג. מהו סכום הפיצויים אשר יש לפסוק לזכות דיאליט?

59. דיאליט עותרת לקבל מלוא ההכנסות שקיבל הרר מסהג'ננד עקב מכירת מכונות ליטוש יהלומים וחלקי חילוף מתוצרתו, וזאת - בהתאם לחשבונות שהוצאו ע"י הרר לסהג'ננד בגין האירועים הראשון, השני והשלישי.

אקדים ואציין כי איני מוצא לקבל טענה זו מהנימוקים הבאים:

60. ראשית, על דיאליט מוטל הנטל להוכיח כי נגרם לה נזק ממון ובמקרה זה: אובדן של רווחים כתוצאה מהעוולה של גרם הפרת חוזה אשר בוצעה כלפיה. במובן זה, דיאליט לא הייתה רשאית להסתפק בהוכחת סכומי הכנסות ברוטו אשר הרר הפיק ממכירת מכונות וחלפים

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ת"א 4951-08-07 דיאליט בעמ ואח' נ' הרר ואח'

מתוצרתו לסהג'ננד על מנת להוכיח את נזקיה. דיאליט אמנם התייחסה בסיכומיה המשלימים למחיר המכירה של מכונת ליטוש יהלומים GS-7000 מתוצרתה בהתאם לקבוע בהסכם ההפצה שבין דיאליט לבין סהג'ננד (\$5,000 דולר) (ר' ס' 7 לסיכומי התשובה המשלימים; נספח 1 לסיכומי התשובה המשלימים), אך על דיאליט היה מוטל הנטל להוכיח גם את הרווח שהפיקה ממכירתה של כל מכונה כזו בשוק ההודי, ובכלל זה את סכום הוצאותיה השונות הקשורות בביצוע מכירה כזו. דא עקא, דיאליט לא הפנתה בסיכומיה המשלימים לנתונים כלשהם אשר מהם ניתן היה ללמוד על הרווחים שדיאליט הייתה מפיקה לולא ביצע הרר מכירות של מכונות ליטוש יהלומים וחלפים מתוצרתו לסהג'ננד.

61. שנית, דיאליט איננה זכאית למלוא ההכנסות הנובעות ממכירת המכונות אלא לרווחים הנובעים ממכירות אלה. בחישוב הרווח יש לנכות מההכנסות המכירה הוצאות שונות הקשורות במכירה, לרבות הוצאות ייצור, שיווק, הובלה, ביטוח, וכדומה. במובן זה, ברי כי רווחיו של הרר בגין מכירת המכונות לסהג'ננד היו קטנים מסכום הכנסותיו שצוין בחשבוניות הנ"ל, וכי מסכומים אלו יש לנכות את ההוצאות השונות שהוציא הרר לצורך מכירת המכונות לסהג'ננד שאם לא כן דיאליט תקבל סכום גבוה יותר ממה שהרר הרוויח בפועל ממכירות אלו.

62. כפי שצוין לעיל, בפסיקת בית המשפט העליון נקבע כי אין הניזוק צריך להוכיח במדויק את נזקי הממון שנגרמו לו, ודי כי יוצגו על ידו בפני בית המשפט נתונים המאפשרים להעריך את הנזק הממוני שנגרם לו. יתרה מזו: בית המשפט העליון הכיר לא פעם באפשרות לערוך אומדנה, לשם קביעת שיעור הנזק הכספי או ההפסד הכספי, וזאת - כאשר קיים קושי ממשי בכימות הנזק. עם זאת, הודגש כי ניתן לערוך אומדנה כאשר הוכחו היסודות העובדתיים של הנזק ב"נתונים סבירים" (ר' רע"א 3641/12 כהן עופר תשתיות איזידור נ' צוות קרקע בע"מ (פורסם בנבו, 14.6.2012) (להלן: "עניין איזידור") בפס' ט"ו; ת"א (מחוזי מרכז) 1537-09-08 ע.ל.ת. חברה לעבודות חפר בע"מ נ' דניה סיבוס בע"מ (פורסם בנבו, 29.9.2010) בפס' 90). בית המשפט העליון הדגיש בהקשר זה כי ההיזקקות לעריכת אומדנה עשויה להועיל כאשר הוצגה תשתית עובדתית ראשונית מסוימת לאומדן הנזק אך קיים קושי ניכר לכמת במדויק את הנזק (ע"א 1203/13 שמואל טומשובר נ' ארט אופיק בע"מ (פורסם בנבו, 6.5.2015) בפס' 3 בפסק דינו של כב' הש' נ' הנדל).

63. משכך, אפרט, להלן עיקר השיקולים השונים שמצאתי לנכון להתחשב בהם לשם קביעה, בדרך של אומדנה, של שיעור והיקף נזקיה של דיאליט כתוצאה מביצוע עוולה של גרם עוולת הפרת חוזה כלפיה על ידי הרר.

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ת"א 4951-08-07 דיאליט בעמ ואח' נ' הרר ואח'

64. ראשית, במקרה הנוכחי, הוצגו בפני בית המשפט נתונים ראשוניים לגבי שיעור הרווח
2 שהפיק מר הרר ממכירות של מכונות FP מתוצרתו. עיון בחוות הדעת של רו"ח חייט שהוגשה
3 מטעמו של מר הרר מעלה כי מחיר המכירה של מכונת FP מתוצרת מר הרר הסתכם בסכום
4 של \$3,500 דולר. תימוכין לכך ניתן ללמוד גם מחשבונית מיום 12.5.2000, ומחשבונית מיום
5 13.8.2000 שהוצאו ע"י הרר (נספחים 1 ו-2 לסיכומים המשלימים מטעם דיאליט).
6
65. עם זאת, בהתייחס לשיעור הרווח של מר הרר בגין מכירות לסהג'ננד של מכונות ליטוש
7 יהלומים FP מתוצרתו, הרי שלא הוצגו בפני בית המשפט נתונים מדויקים. כך למשל צוין
8 בחוות דעתו של רו"ח חייט כי: "מחזור מכירות הינו סך המכירות ברוטו לפני ניכוי עלויות
9 ייצור, הוצאות תפעול והוצאות הנהלה וכלליות. שיעור הרווח לפני מס הכנסה בשנים 1997
10 ועד שנת 2001 הינו בשיעור של 10% ועד 20%". אלא שנתון זה כולל מכירות של כל סוגי
11 המכונות שמכר מר הרר ללקוחותיו השונים, ובכלל זה גם מכונות חיתוך. מצד שני, יש בנתון
12 זה כדי לסייע במידת מה לעריכת אומדן לגבי הרווח שהפיק מר הרר ממכירת מכונות ליטוש
13 היהלומים מסוג FP לסהג'ננד.
14
66. בהמשך לכך, הנני מוצא לנכון להתחשב בכך שמר הרר ציין בסיכומיו המשלימים כי סכום
16 הרווח שהפיק ממכירת מכונות ה-FP מתוצרתו לסהג'ננד עמד על סך של \$1,200 דולר לכל
17 מכונת FP (לפני תשלום מיסים) (ס' 19 לסיכומים המשלימים מטעם הרר). יצוין כי סכום זה
18 עולה באופן ניכר על שיעור הרווח שצוין בחוות דעת של רו"ח חייט שכן שיעור הרווח במקרה
19 זה מסתכם בכ-34% ממחיר המכירה של כל מכונת ליטוש FP.
20
67. שנית, לשם חישוב נזקיה הנטענים טוענת דיאליט כי את סכום הרווח שהפיק מר הרר
22 ממכירת מכונות FP מתוצרתו לסהג'ננד יש להמיר מדולרים לשקלים חדשים לפי שער הדולר
23 בש"ח במועד הוצאתה של כל חשבונית וחשבונית, וכי את הסכום המתקבל מההמרה לש"ח
24 יש לשערך ליום 17.6.2019. איני מוצא לקבל טענה זו. בפסיקת בית המשפט העליון נקבע כי
25 ראוי להבחין בין מצב בגדרו מדובר בחוב שקלי הצמוד לשערו בש"ח של מטבע חוץ אשר יגובש
26 במועד מסוים, לבין מצב אחר, דהיינו - כאשר מדובר בחוב הנקוב במט"ח.
27
68. במקרה של חוב שקלי הצמוד לשערו בש"ח של מטבע חוץ רשאים הצדדים להסכים ביניהם
29 על המועד שעד אליו יתווספו לסכום החוב (קרן) הפרשי שער – בין אם יהא זה עד למועד
30 פירעון החוב בפועל, ובין אם יהיה זה עד למועד מוסכם אחר כלשהו. ככל שהצדדים לא
31 הסכימו על שיטת הצמדה של החוב שתחול לאחר שיחלוף המועד שנקבע לפירעון החוב, וככל
32 שניתן לקבוע כי אין הסכמה בין הצדדים לכך ששיטת ההצמדה שהוסכם עליה עד למועד
33

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ת"א 4951-08-07 דיאליט בעמ ואח' נ' הרר ואח'

הפירעון תוסיף ותחייב גם לאחר מועד זה, יישא החוב הפרשי הצמדה וריבית לפי חוק פסיקת ריבית והצמדה, תשכ"א-1961. עם זאת, נקבע כי שיטת ההצמדה המוסכמת בין הצדדים יכולה להמשיך ולחייבם גם לאחר חלוף מועד הפירעון המוסכם, אם אכן ניתן להסיק כוונה כזו "מאורחת הצדדים ומהתנהגותם" (ע"א 3021/11 הרטבי-בורנשטיין-בסון ושות' נ' הפרטריארכיה היוונית האורדונוכסית של ירושלים (פורסם בנבו, 19.12.2012) בפס' 11 בפסק דינו של כב' השי' צ' זילברטל).

69. בהתייחס לחוב הנקוב במט"ח קבע בית המשפט העליון בשורה של פסקי דין כי כאשר מדובר בחוב הנקוב במטבע חוץ, אזי מועד ההמרה הרלוונטי של חוב המט"ח לשקלים יהיה יום פסק הדין (ע"א 107/86 חסין נ' בלס, מב(1) 517, 523 (1988) (להלן: "עניין חסין"); ע"א 8250/11 קרד-גרד הישרדות מדעית בע"מ נ' פרמה לייף בע"מ (פורסם בנבו, 22.6.2015) בפס' 28 לפסק דינו של כב' השי' ס' גובראן). במובן זה, ברי כי כאשר מדובר בחוב דולרי אזי המרת שער הדולר לש"ח במועד מתן פסק הדין מבטיחה כי הפיצוי שישולם לניזוק ישקף את הפרשי השער בש"ח של החוב הנקוב במט"ח, ככל שקיימים כאלה, מיום קרות העוולה ועד למועד פסק הדין.

70. ודוק: פסיקת נזק בערך דולרי כוללת באופן אינהרטי מנגנון הצמדה. עמד על כך כב' השי' (כתוארו דאז) א' ריבלין: "עם זאת ברור כי מבחינה כלכלית אין הצדקה להשוואה בין סכום פסוק בשקלים לסכום פסוק במטבע חוץ, שכן פסיקתו של חוב במטבע חוץ כוללת בגדרה גם יסוד של הצמדה, אותו יסוד ששיעור הריבית הנומינלית הקבוע בסעיף 4 מגלם (ואכן, הוא היה גבוה מהשיעור הקבוע בסעיף 1 לפסק-דין שנוקב בערכים צמודים). למעשה, פסק-דין הניתן במטבע חוץ כמוהו כסכום פסוק בשקלים שנפסקה בגינו הצמדה. הסכום הפסוק במטבע חוץ מגלם הצמדה לשער השקל בהשוואה למטבעות חוץ, ומשום כך פסיקתה, בגין סכום המשתלם במטבע חוץ, של ריבית בשיעור המשתלם בגין סכום לא צמוד, כמוה כמתן כפל פיצוי לזוכה. אין היא משרתת עוד את המטרה שלשמה נועדו תשלומי ההצמדה והריבית, לאמור שמירת ערך הכסף ופיצוי בגין מניעת השימוש בו, בהתאמה, ובמובן מסוים היא הופכת לפיצויים עונשיים..." (ע"א 6260/97 מורסקה נ' בנק נשיונאל דה- פריס – ניו-יורק, פ"ד נו (5) 193, 233 (2003) (ההדגשות אינן במקור – ב.א.).

71. במקרה הנוכחי, מדובר בהתקשרות חוזית דולרית שנעשתה בין חברה ישראלית (דיאליט) לבין חברה הודית (סהגיננד), ולא הוצגה בפני בית המשפט שום ראיה להסכמה חוזית בדבר התקשרות שקלית צמודת דולר. כך לדוגמה, בסעיף 3 בהסכם מיום 15.10.1997 בין דיאליט לבין סהגיננד צוין כי התמורה תשולם בדולרים (נספח ג' לתצהיר מר צבי פורת). יוצא איפוא

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ת"א 4951-08-07 דיאליט בעמ ואח' נ' הרר ואח'

1 כי במקרה הנוכחי מדובר בנזק דולרי שנגרם לניזוק, קרי לדיאליט, ולא בנזק בשקלים. גם
2 הרווח שמר הרר הפיק מביצוע העוולה היה בדולרים כעולה מהחשבוניות הנקובות בדולרים
3 אשר הוצאו על ידו לסהג'ננד. רווח זה ילקח בחשבון בעת עריכת האומדנה לגבי היקף הנזקים
4 שנגרמו לדיאליט ע"י מר הרר כתוצאה מביצוע עוולה של גרם הפרת חוזה ביחס לתניית איסור
5 התחרות שבהסכם ההפצה. משכך, במקרה הנוכחי את שיעור הנזק הדולרי שנגרם לדיאליט
6 בעילה של גרם הפרת חוזה יש להמיר לשקלים חדשים במועד פסק הדין, ולא במועדי הוצאת
7 חשבוניות המכירה נושא ההליך דנן.
8

9 72. דיאליט, כאמור, עתרה לכך שהמועד הקובע לביצוע המרת סכום הנזק הממוני הדולרי לש"ח
10 יהיה במועד הוצאתה של כל חשבונית מכירה רלוונטית בהתאם לשערו היציג בש"ח של הדולר
11 של ארה"ב במועד הוצאתה. נוסף על כך טוענת דיאליט כי לסכום השקלי הזה יש להוסיף
12 הפרשי הצמדה וריבית כדין. אלא שבהתאם לפסיקת בית המשפט העליון, מדובר בטענה
13 שגויה שיש לדחותה. לפיכך, אני סבור כי בעת קביעת שיעור נזקה הממוניים של דיאליט
14 בדרך של אומדנה יש להתחשב בכך שמדובר בחוב "דולרי" אשר המועד הקובע לשם המרתו
15 לש"ח הוא מועד פסק הדין. בנוסף, אדגיש כי לא נעלמה מעיני העובדה כי החל ממועד קרות
16 העוולה (מועד הוצאתן של החשבוניות נושא האירוע הראשון, השני והשלישי) ועד למועד פסק
17 דין זה חלה ירידה בשערו היציג של הדולר של ארה"ב, ולכן גם עובדה זו תילקח על ידי
18 בחשבון בעת קביעת שיעור נזקה של דיאליט בדרך של אומדנה.
19

20 73. שלישית, לבית המשפט מוקנה שיקול דעת כיצד לשיטתו יש לשערך את סכום הנזק על מנת
21 לבסס תוצאה צודקת בעת הכרעתו במחלוקת שבין הצדדים (רע"א 6450/12 קול הכרמל חברה
22 לבנין ועבודות ציבוריות (1990) בע"מ נ' שמואל אדלשטיין (פורסם בנבו, 17.10.2012) בפס'
23 יי); ע"א 260/80 נוביץ' נ' ליבוביץ, פ"ד לו(1) 537, 551-552. במסגרת השיקולים אשר בית
24 המשפט רשאי לשקול לצורך זה קיים גם השיקול של התחשבות בנסיבות הפרטניות של
25 המקרה הספציפי העומד להכרעתו, לרבות התנהלות הצדדים ותרומתם להתמשכות בירור
26 ההליך (ע"א 234/78 אלברט בנין נ' מוריס בנין, פד"י ל"ד(2) 541, 550 (1980); ע"א 789/82
27 משה עזרא נ' גבראל מוגרבי, פ"ד לו(4) 565, 575 (1983)).
28

29 74. משכך, מן הראוי להתחשב במקרה הנוכחי גם בעובדה שדיאליט לא הוכיחה את הנזקים
30 הממוניים הממשיים אשר נגרמו לה בפועל בגין עוולת גרם הפרת החוזה שבוצעה כלפיה על
31 ידי הרר, ובפרט את שיעור הפסד הרווח שנגרם לה כתוצאה ממכירת מכונות ה-FP ע"י הרר
32 לסהג'ננד במסגרת האירוע הראשון, השני והשלישי תוך הפרת תניית איסור התחרות
33 שבהסכם ההפצה. טענותיה של דיאליט בקשר לנזק ממוני שנגרם לה התקבלו בדוחק בפסק

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ת"א 4951-08-07 דיאליט בעמ ואח' נ' הרר ואח'

דין זה תוך שבית המשפט מצא לנכון, בנסיבות אלו, להעריך בדרך של אומדנה את נזקה
בהתבסס על הנתונים החלקיים והראשוניים שהוצגו בפניו. כמו כן, לא למותר להדגיש כי
במקרה הנוכחי, במובחן ממקרה של אי-פירעון חוב כספי מוגדר שמקורו בהתחייבות כספית
שהופרה - מדובר בהערכת נזק בדרך של אומדנה כתוצאה מביצוע עוולה נזיקית.

75. יתרה מזו: דיאליט לא פירטה, ואף לא הוכיחה, גירסתה ביחס לאופן בו יש לשערך את נזקה,
ובכלל זה לא המציאה שום נתונים ביחס לשיעור ריבית המט"ח. טיעוניה בהקשר זה
בסיכומיה המשלימים היו כוללניים וסתמיים (ר' ס' 3 בסיכומים המשלימים מטעם דיאליט)
(ר' עניין חסין, בפס' 7). בבחינת למעלה מן הצורך אוסיף ואציין כי עיון בהסכם ההפצה עצמו
מוכיח כי לא הייתה שום הסכמה חוזית כלשהי בין דיאליט לסהג'ננד לגבי שיעור הריבית בגין
פיגורים בפירעון תשלומים לידי דיאליט במועדי התשלום עליהם הוסכם בינה לבין סהג'ננד.

76. רביעית, ובהמשך לשיקולי בית המשפט שפורטו לעיל: מן הראוי לציין כי שלוש התביעות
שהוגשו על ידי דיאליט, נושא פסק הדין הראשון, הוגשו לבית המשפט המחוזי בתל אביב עוד
בתחילת שנות ה-2000 ובירורן החל בבית משפט זה לאחר הקמתו בשנת 2007. בהקשר זה
ראוי גם להדגיש כי בירור כל התובענות בהליך זה הצריך כ-50 ישיבות הוכחות אשר במהלכן
נחקרו עדים ומומחים רבים. כזכור, במסגרת פסק הדין הראשון, האוחז למעלה מ-200
עמודים, נדחו כל טענות דיאליט. לאחר שנקבעו שני דיונים בבית המשפט העליון, ניתן פסק
הדין בערעור במסגרתו נדחו פה אחד טענות דיאליט ביחס לתביעה השנייה ולתביעה
השלישית, וכן נדחו כל טענות דיאליט לגבי התביעה הראשונה בכל הקשור להסכם המכוננות.
אני סבור כי התנהלותה של דיאליט במהלך בירורן של התביעות נושא פסק הדין הראשון
תרמה באופן משמעותי להתמשכותם. לכן, בבחינת השיקולים לגבי פסיקת ריבית הנני מוצא
לנכון לייחס חשיבות גם לעובדה זו שכן לא יאה זה צודק לחייב את הרר לשלם לדיאליט
ריבית בגין תקופה כה ארוכה שנדרשה לצורך בירור שלוש התביעות שהוגשו כנגדו על ידי
דיאליט כאשר עיקרו, כאמור, נדחה הן על ידי מותב זה והן על ידי בית המשפט העליון.

77. לסיכום סוגיה זו: מכוח שיקול הדעת הנתון לבית המשפט בקביעת אופן השיערוך של הנזק
ועל מנת לבסס תוצאה צודקת בהכרעה במחלוקת שבין הצדדים, בהתחשב בכל הטעמים
שפורטו לעיל, לרבות בעובדה ששיעור הנזק שנגרם לדיאליט בגין עוולת גרם הפרת חוזה נקבע
על ידי בית המשפט בדרך של אומדנה, וכן בהתחשב בשיקולי הצדק וביתר הנסיבות
הפרטניות של ההליך דנן, לרבות לגבי אופן שיערוך הנזק שנגרם לדיאליט – הגעתי לכלל
מסקנה כי הנזקים שנגרמו לדיאליט עקב גרם הפרת תניית איסור התחרות שבהסכם ההפצה
על ידי מר הרר מסתכמים בסכום של \$1,700 דולר לכל מכונת FP שנמכרה על ידי הרר

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ת"א 4951-08-07 דיאליט בעמ ואח' נ' הרר ואח'

1 לסהג'ננד. למען הסר ספק, מובהר בזאת כי בסכום זה לא נכללים הפרשי ריבית אשר מצאתי
2 כי דיאליט איננה זכאית לקבלם.

3
4 78. בין הצדדים התגלעה מחלוקת נוספת ביחס למספר מכונות ה-FP שנמכרו על ידי הרר
5 לסהג'ננד בהתאם לחשבוניות נושא האירוע הראשון, השני והשלישי. אכן, בסיכומים שהוגשו
6 על ידי הרר עובר למתן פסק הדין הראשון צוין כי הרר התקשר עם סהג'ננד בעסקה למכירת
7 24 מכונות FP (ס' 29 בסיכומים מטעם הרר). מסיבה זו צוין בפסק הדין הראשון, בין היתר,
8 כי הרר טען ש"מכר לסהג'ננד לראשונה 24 מכונות בחודש מאי 2000..." (ס' 27.2 בפסק הדין
9 הראשון), וכן כי "אין מחלוקת בין דיאליט להרר בנוגע לקיומה של עסקת מכירה של מכונות
10 מתוצרת היהלום (הרר) אל סהג'ננד בחודש מאי 2000. עסקה זו כללה מכירה של 24 מכונות
11 פיינל-פולישנינג..." (שם). בהמשך לכך, צוין גם בפסק הדין בערעור כי "במועד שבו מכר הרר
12 24 מכונות ליטוש לסהג'ננד (מאי 2000)..." (ס' 3 בפסק דינו של כב' השופט נ' סולברג).

13
14 79. עם זאת, מאחר ששאלת הנזק שנגרם לדיאליט כתוצאה מעוולת גרם הפרת חוזה לא נדונה
15 בפסק הדין הראשון, ובהתחשב בהוראות בית המשפט העליון לפיהן על מותב זה לערוך בירור
16 משלים בנושא סוגיית הפיצויים – שבתי ובדקתי החשבוניות נושא האירוע הראשון, השני
17 והשלישי.

18
19 80. מעיון בחשבונית מיום 12.5.2000 (נספח 1 לסיכומים המשלימים מטעם דיאליט), נושא
20 האירוע הראשון, עולה כי נמכרו לפיה לסהג'ננד 12 (שתיים עשרה) מכונות FP. מעיון
21 בחשבונית מיום 13.8.2000 (נספח 2 לסיכומים המשלימים מטעם דיאליט), נושא האירוע
22 השני, עולה כי נמכרו לפיה לסהג'ננד 2 (שתי) מכונות FP. מעיון בחשבונית מיום 13.4.2001,
23 נושא האירוע השלישי, עולה כי לא נמכרו לפיה לסהג'ננד מכונות FP, ולמעשה גם לא שולמה
24 תמורה בגין חשבונית זו, כאשר בחשבונית צוין "100% REDUCTION" וכן TOTAL
25 PAYMENT: \$0.01".

26
27 81. זאת ועוד: נתונים אלו נתמכים כאמור בחוות דעתו של רו"ח חייט, שלא נסתרה על ידי
28 דיאליט ושמצאתי לנכון לקבלה במלואה. בהתאם לחוות דעת זו "סך מכונות הליטוש
29 האוטומטיות אשר נמכרו לחב' סהג'ננד בשנים 2000 ועד 2003: 18 מכונות ליטוש
30 אוטומטיות." (הדגשות במקור – ב.א.). אלא שאין חולק כי ביום 15.3.2003 נמכרו על ידי הרר
31 לסהג'ננד 4 מכונות – אשר אינן מענייניו של פסק דין משלים זה (נספח 3 לסיכומים
32 המשלימים מטעם דיאליט), שכן מכירתן נעשתה לאחר חלוף 3 שנות איסור התחרות שנמנו
33 ממועד הסיום של הסכם ההפצה (ס' 57 בפסק דינו של כב' השופט ד. מינץ בפסק הדין

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ת"א 4951-08-07 דיאליט בעמ ואח' נ' הרר ואח'

1 בערעור). מכל האמור לעיל נובע כי חוות דעתו של רו"ח חייט תומכת במסקנה לפיה במסגרת
2 שלושת האירועים הנ"ל נמכרו על ידי הרר לסהג'ננד בסך הכל 14 מכוניות FP מתוצרתו (12)
3 באירוע הראשון; ו-2 באירוע השני).

4
5 82. בהתחשב בכל האמור לעיל הנני קובע בזאת כי דיאליט זכאית לקבל מהרר פיצוי בראש הנזק
6 של "אובדן רווחים" בגין מכירת 14 מכוניות FP מתוצרתו שנמכרו על ידי הרר לסהג'ננד
7 במסגרת האירוע הראשון והשני. אבהיר בהקשר זה כי אני דוחה טענת דיאליט כי אין לקבל
8 טענת הרר לפיה במסגרת האירוע השלישי לא נמכרו על ידו מכוניות FP, ולא שולמה לו תמורה
9 כלשהי על ידי סהג'ננד, שכן היה מדובר בהחלפתם של חלקי מכוניות פגומים. טענתה זו של
10 דיאליט לא נתמכה בראיות, ולא הוצג שום נימוק מדוע לא ניתן להסתמך על הכתוב בחשבונית
11 מיום 13.4.2001 נושא האירוע השלישי. יתרה מזו: קיימת אי עקביות בטענת דיאליט אשר
12 מחד גיסא מבקשת להיבנות בביסוס תביעת הפיצויים שלה על החשבוניות שהוצגו על ידי
13 הרר, ומאידך גיסא מבקשת להטיל דופי בנכונות הכתוב באחת מהן.

14
15 83. לא למותר לציין כי בפסק דינו קבע כב' המשנה לנשיאה ח' מלצר כי הפרת תניית איסור
16 התחרות בשנים 2000-2001 על ידי סהג'ננד מתייחסת הן לרכישת מכוניות ה-FP מהרר והן
17 לרכישה של חלקי חילוף למכוניות אלה (ס' 9 בפסק הדין בערעור). בחשבונית מיום 12.5.2000,
18 נושא האירוע הראשון, פורט חיוב עבור חלקי חילוף בסך של \$520 דולר (נספח 1 לסיכומים
19 המשלימים מטעם דיאליט). בחשבונית מיום 13.8.2000, נושא האירוע השני, פורט חיוב עבור
20 חלקי חילוף בסך של \$1,080 דולר. דהיינו, הכנסותיו של הרר ממכירת חלקי חילוף לסהג'ננד
21 בשנים 2000-2001 הסתכמו בסך של \$1,600 דולר. בהתחשב ביחס שנקבע לעיל לגבי שיעור
22 הרווח שהפיק הרר ממכירת מכוניות ה-FP (\$3,500: \$1,700 = 48.57%), הרי שאני קובע בזאת,
23 בדרך של אומדנה, כי נזקיה של דיאליט בגין הפרת תניית אי התחרות בכל הקשור למכירת
24 חלקי החילוף על ידי הרר לסהג'ננד מסתכמים בסך של \$777 דולר ($777\$ = 1,600\$ \times 48.57\%$)
25 דולר).

26
27 84. מאחר שהגעתי לכלל החלטה כי סכום הנזק שנגרם לדיאליט בגין ביצוע העוולה של גרם
28 הפרת תניית איסור התחרות שבהסכם ההפצה על ידי הרר עמד על סך של כ-\$1,700 דולר
29 לכל מכונית FP, ומאחר שנמכרו על ידי מר הרר לסהג'ננד 14 מכוניות FP בשנים 2000 עד ל-
30 2001, וכן בהתחשב בכך שקבעתי כי סכום הנזק שנגרם לדיאליט בגין ביצוע עולה של גרם
31 הפרת של תניית איסור התחרות על ידי הרר בגין מכירת חלקי החילוף בשנים 2000 עד ל-
32 2001 עמד על סך של \$777 דולר, הרי שבהתבסס על כל הנתונים האלה אני קובע בזאת כי
33 דיאליט זכאית לקבל מהרר פיצוי בגין הנזק הממוני שנגרם לה עקב ביצוע העוולה של גרם

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ת"א 4951-08-07 דיאליט בעמ ואח' נ' הרר ואח'

1 הפרת חוזה כלפיה על ידי הרר בסכום כולל של \$24,577 דולר (\$23,800 + \$777 = \$24,577
2 דולר).
3
4

ו. סוף דבר

5
6 85. לסיכומם של דברים הנני מחייב בזאת את הרר לשלם לדיאליט סך של \$24,577 דולר (עשרים
7 וארבעה אלף וחמש מאות שבעים ושבעה דולרים של ארה"ב) אשר יומרו לשקלים חדשים על
8 פי שער היציג בש"ח של הדולר של ארה"ב אשר פורסם על ידי בנק ישראל לאחרונה לפני
9 מועד מתן פסק דין זה.
10

11 86. כל יתר הסעדים שנתבעו על ידי דיאליט בגדר תובענה זו – נדחים בזאת.
12

13 87. נוכח התוצאה אליה הגעתי, ובהתחשב בכך שרק חלק קטן מסכום התביעה התקבל, ואילו
14 מרבית טענותיה של דיאליט לקבלת פיצויים כספיים (ר' ס' 3 לסיכומים המשלימים מטעם
15 דיאליט), ולקבלת צו למתן חשבונות נדח – הנני מחייב בזאת את הרר לשלם לדיאליט שכ"ט
16 עו"ד והוצאות משפט בסך כולל של ₪25,000.
17

18 88. בנוסף, הנני קובע בזאת כי הסך השקלי הנובע מביצוע האמור בסעיף 85 לעיל בפסק דין זה,
19 וכן הסך של ₪25,000 שנפסק בסעיף 87 לעיל בגין שכ"ט עורך דין והוצאות משפט, ישולמו
20 על ידי הרר לדיאליט תוך 30 ימים אשר יימנו ממועד פסק דין זה שאם לא כן יתווסף לחיובים
21 אלו חיוב נוסף בהפרשי ריבית והצמדה למדד המחירים לצרכן בהתאם לחוק פסיקת ריבית
22 והצמדה, תשכ"א-1961 בגין התקופה שתחושב החל ממועד פסק דין זה ועד למועד פירעונם
23 בפועל לידי דיאליט של מלוא הסכומים האלה.
24

25 89. המזכירות תודיע טלפונית למנכ"ל דיאליט, מר צבי פורת, ולמר הרר או לבאי-כוחו על מתן
26 פסק דין זה, ובמידת הצורך - תמציא לידיהם פסק דין זה בדואר רשום או באמצעות
27 הפקסימיליה.
28

29 ניתן היום, טו"ו חשוון תש"פ, 13 נובמבר 2019, בהעדר הצדדים.
30

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ת"א 4951-08-07 דיאליט בעמ ואח' נ' הרר ואח'

ב. אינג

בנימין ארנון, שופט

1

2